

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XVII, NR.12 (200)/2013

BULETIN DE INFORMAȚII

DEC.2013

TAINA SPOVEDANIEI ȘI TAINA EUHARISTIEI

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

Aducem mulțumire bunului Dumnezeu că ne-a învrednicit să ajungem încă odată la marele Praznic al Nașterii după trup a Fiului Său, Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toate darurile și binefacerile pe care le revarsă neîncetat asupra fiecăruia dintre noi și asupra lumii întregi, chiar dacă nu ne dăm seama întotdeauna că „*totul este har*”, că totul este darul lui Dumnezeu, cum ne spune Sfânta Scriptură și toată Tradiția duhovnicească a Bisericii noastre.

Aceasta înseamnă că tot ce se petrece în viața noastră și a lumii întregi se petrece prin pronia sau purtarea de grijă a lui Dumnezeu: cele bune sunt darul exclusiv al lui Dumnezeu, iar cele rele sunt îngăduite de El pentru păcatele noastre, dar nu spre pierdere, ci spre mântuirea noastră. Căci „*Dumnezeu vrea ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului*” (1 Tim 2, 4) și de aceea „*toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc pe El*” (Rom 8, 28).

Harul lui Dumnezeu care coboară în inima noastră la Botez și ni se împărtășește mereu prin Sfintele Taine ale Bisericii, ca și prin rugăciunea personală, prin post și prin toată fapta bună pe care o săvârșim este tocmai puterea lui Dumnezeu care ne inspiră și ne ajută să facem mereu binele, să iubim pe semenii noștri și să trăim o viață curată și sfântă. „*Fără de Mine nu puteți face nimic*” (Ioan 15, 5), zice Mântuitorul Iisus Hristos.

Într-adevăr fără Dumnezeu nu putem face nimic bun! De aceea „*totul este har*”, totul este darul lui Dumnezeu asupra noastră pentru care trebuie să-I mulțumim neîncetat pentru

că nimic nu-i mai folositor omului ca mulțumirea: mulțumirea adusă lui Dumnezeu și mulțumirea adusă semenilor noștri. Căci cum spune înțelepciunea poporului „*nemulțumitului îi ia Dumnezeu darul*”.

Îi mulțumim deci lui Dumnezeu în această sfântă zi de Sărbătoare pentru sănătatea pe care o avem de la El, Îi mulțumim pentru că ne dă cele necesare vieții, că avem ce mânca și cu ce ne îmbrăca, că avem un acoperiș deasupra capului.

Le mulțumim semenilor noștri, familiei și societății în care trăim pentru că ne acceptă așa cum suntem, cu calitățile și defectele pe care le avem fiecare. Și dacă mulțumim mereu, darul lui Dumnezeu se va revărsa tot mai mult asupra noastră! Iată ce spune Sf. Isaac Sirul (sec. VII):

„*Ceea ce aduce harul lui Dumnezeu în om este o inimă mișcată spre o mulțumire neîncetată. Ceea ce vâără ispitele în suflet e mișcarea de murmur (de nemulțumire) stârnită neîncetată în inimă. Dumnezeu e răbdător cu toate neputințele omului, dar nu rabdă să nu certe povățuitor pe cel ce murmură neîncetat*”, adică pe cel ce este mereu nemulțumit.

Iubiții mei fii duhovnicești,

Anul 2014 a fost declarat de Sfântul

Sinod al Bisericii noastre, la propunerea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, ca „*Anul omagial euharistic, al Sfintei Spovedanii și al Sfintei Împărtășanii ca și Anul Sfinților Martiri Brâncoveni*”, de la a căror moarte prin tăierea capului se împlinesc 300 de ani.

Prin această proclamare, Sfântul Sinod, format din toți ierarhii Bisericii, dorește să ne facă pe toți: ierarhi, preoți și credincioși mai conștienți de ceea ce reprezintă pentru fiecare din noi Sfânta Spovedanie și Sfânta Împărtășanie pentru ca să ne folosim și mai mult decât am făcut-o până acum de aceste Taine dătătoare de viață.

Să ne bucurăm deci și mai mult de iertarea care vine de la Dumnezeu prin Taina Spovedaniei și de viața care ni se împărtășește prin Taina împărtășirii cu Trupul și Sângele Domnului nostru Iisus Hristos. Din păcate, credincioșii români, atât în Țară cât și aici în Diaspora, se spovedesc și se împărtășesc cu Sfintele Taine mult mai rar decât o fac credincioșii altor Biserici Ortodoxe, cum sunt grecii sau rușii.

Dacă mergem într-o duminică oarecare la o biserică grecească sau rusească vom vedea că majoritatea credincioșilor prezenți se împărtășesc cu Trupul și Sângele Domnului. Noi avem parohii în care până și în Sfintele Posturi de peste an, chiar și în Postul Mare se împărtășesc foarte puțini credincioși.

Realitatea dureroasă este că majoritatea credincioșilor noștri nu se spovedesc și nu se împărtășesc niciodată. Iar vina pentru aceasta o purtăm noi ierarhii și preoții pentru că nu îndemnăm destul pe credincioși ca să se spovedească și să se împărtășească. Ba de multe

ori punem sarcini asupra lor pe care nici noi nu le purtăm. Mă refer aici la postul de trei zile pe care unii preoți, nu neapărat din Mitropolia noastră, îl pretind de la credincioși înainte de a se împărtăși sau că legăm întotdeauna împărtășania de spovedanie. Cei mai mulți credincioși cred că nu ne putem împărtăși niciodată fără ca să ne spovedim mai întâi.

Totuși trebuie să știm că nici un canon al Bisericii și nici un Sfânt Părinte nu impune vreun post înaintea împărtășaniei și nu condiționează împărtășirea de spovedanie.

Dimpotrivă canoanele și Părinții cer ca toți creștinii care participă la Sf. Liturghie să se împărtășească pentru că altfel Liturghia care este Cina Domnului nu-și împlinește scopul, acela de a ne hrăni cu Trupul și Sângele Domnului.

Nimeni din cei invitați la o cină nu stă la masă fără să mănânce din bucatele pregătite de gazdă. Tot astfel și Mântuitorul ne invită mereu la Cina Sa care este Sf. Liturghie pentru ca să ne hrănească cu Trupul și Sângele Său. Singura condiție care ni se cere pentru a ne împărtăși de fiecare dată când participăm la Sf. Liturghie este aceea de a nu fi căzuți, prin păcate de moarte, din starea de har, adică din starea de membri ai Bisericii primită la Botez. Pentru că păcatele mari sau „păcatele de moarte” ne despart de Hristos, ne fac să cădem din starea de har primită la Botez.

În acest caz, trebuie neapărat să ne spovedim, să ne plângem păcatul și să împlinim un canon de post și de rugăciune pentru ca să primim iertare de la Dumnezeu. Astfel după împlinirea canonului rânduit de preotul duhovnic, spovedania ne repune în starea de har pierdută prin păcat și ne reintegrează în Biserică pentru ca să ne putem împărtăși cu Sf. Taine ale lui Hristos.

„Păcatele de moarte” - numite așa pentru că atrag osânda morții asupra noastră dacă nu le spovedim și nu ne pocăim pentru ele – sunt acestea: lepădarea de Hristos prin necredință sau hulirea Numelui Său prin înjurături, crima (inclusiv avortul chirurgical sau prin medicamente așa zis contra-concepționale, dar care produc avortul timpuriu), desfrâul sau călcarea fidelității conjugale, inclusiv trăirea împreună fără Cununia

la biserică, ura și ținerea de minte a răului, adică neputința de a ierta pe cei ce ne-au greșit, ca și nedreptățirea semenilor prin minciună și furt ca să profităm de pe urma muncii lor.

Aceste păcate trebuie neapărat mărturisite pentru a lua dezlegare de la Dumnezeu și pentru a ne ușura conștiința.

Sunt însă și alte nenumărate păcate mici care nu sunt „de moarte” (vezi I Ioan 5, 16-17) și pe care le săvârșim toți, zi de zi, dar acestea nu sunt opritoare de la împărtășirea cu Sf. Taine. Și pe acestea trebuie să le spovedim, dar nu este bine să legăm împărtășirea de spovedania lor.

Ne putem deci împărtăși cu o spovedanie de mai multe ori. Să avem doar binecuvântarea preotului. Desigur este foarte bine să ne spovedim cât mai des de toate păcatele.

Spovedania însă este absolut necesară când am păcătuit grav prin păcatele enumerate mai sus. Cine a săvârșit aceste păcate nu se poate apropia de Sfintele Taine fără spovedanie și fără împlinirea canonului de pocăință dat de preot.

În ce privește postul, canoanele nu pretind alt post înainte de împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului decât postul rânduit de Biserică, adică cel de miercuri și vinerea și din cele patru Posturi de peste an.

Este de asemenea bine ca să citim de fiecare dată când ne cuminicăm rugăciunile prevăzute înainte de împărtășire.

În aceste rugăciuni mărturisim că nu suntem vrednici să ne împărtășim cu Sfintele Taine ale lui Hristos, dar îndrăznim să ne apropiem de ele cu credința că Hristos nu respinge pe nimeni din cei ce se apropie de El cu dragoste și că prin împărtășire primim iertare și vindecare de neputințele sufletești și trupești.

Vă pun deci tuturor la inimă să vă împărtășiți cât mai des, chiar regulat, în fiecare duminică, dacă nu trăiți în păcatele de moarte amintite înainte. Iar dacă cineva a căzut din ispita diavolului în vreunul din aceste păcate, să alerge fără întârziere la duhovnic și să se spovedească.

Pe Preacucernicii Preoți îi rog din inimă să-i cheme mereu pe credincioși la Sf. Potir și să-i hrănească cu cea mai sfântă hrană care este totodată și

doctorie pentru suflet și pentru trup. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale și le conduce la pășunea cea mai aleasă. Această pășune nu este alta decât Sfânta Împărtășanie.

lubiți credincioși,

Mitropolia noastră îi are ca ocrotitori pe Sfinții Martiri Brâncoveni:

Constantin Voievod și fiii săi Constantin, Ștefan, Radu și Matei și sfetnicul Ianache care au pățit moarte mucenicească prin tăierea capului la Constantinopol în 15 august 1714.

Sfinții Brâncoveni sunt cele mai înalte exemple de credință din toată istoria noastră, căci deși erau bogați, nu și-au lipit sufletul de bogăție, ci au mărturisit credința creștină cu prețul vieții. Ei puteau să-și salveze viața lepădându-se de Hristos, dar n-au făcut-o pentru ca să nu-și piardă sufletele pentru veșnicie.

Oare noi știm să ne păstrăm credința ortodoxă și s-o practicăm în lumea în care trăim?

Mai cu seamă că nimeni nu ne cere să ne lepădăm de ea. Din păcate cei mai mulți dintre noi ne lăsăm ușor învâluți de valurile lumii și de grijile vieții și uităm de rugăciune, uităm de post și de Biserică. Nu mai ținem unii la alții și nu-i mai creștem pe copii cu credință și cu frica sfântă de Dumnezeu ducându-i la biserică pentru ca să primească mereu Trupul și Sângele Domnului.

Astfel ne pierdem în această lume și, dacă nu ne trezim la timp, ne putem pierde și pentru veșnicie.

De aceea Dumnezeu îngăduie să vină asupra noastră tot felul de încercări și suferințe, drept consecințe ale păcatelor noastre, pentru ca măcar așa să ne întoarcem la El.

Punându-vă la inimă aceste sfinte învățături cu nădejdea că le veți urma spre binele Vostru al tuturor, cu prilejul Crăciunului și Anului Nou, Vă fac cele mai calde urări de sănătate și de viață îndelungată. Sărbători fericite și La mulți ani!

Al vostru de tot binele doritor și rugător fierbinte către Domnul,

† Serafim
Arhiepiscop și Mitropolit

Să vă facă Domnul să creșteți și să prisosiți în iubire unii față de alții și față de toți
(1Tes 3,12)

Aceste cuvinte sunt una dintre acele expresii familiare Sfântului Apostol Pavel prin care el urează și în același timp îi cere Domnului haruri speciale pentru comunitățile sale. (cf. Ef 3,18; Fil 1,9). Aici, pentru tesaloniceni, el cere harul unei iubiri reciproce mereu în creștere, coplesitoare. Nu este vorba despre un reproș voalat, ca și cum iubirea reciprocă ar fi lipsit în comunitatea lor, ci mai curând despre reamintirea unei legi prezente în iubirea însăși și anume aceea a unei creșteri constante.

Deoarece iubirea este centrul vieții creștine, dacă ea nu progresează, se resimte în întreaga viață a creștinului, se moleșește și apoi se poate stinge. Nu este suficient să înțelegem în clipe de lumină porunca iubirii aproapelui și nici să fi experimentat în momente de entuziasm impulsurile sale și elanurile sale de la începutul propriei noastre descoperiri a Evangheliei. Trebuie să o facem să crească, menținând-o mereu vie, activă și lucrătoare. Iar acest lucru se va realiza dacă vom ști să primim, cu o tot mai mare promptitudine și generozitate, diferitele ocazii pe care viața ni le oferă în fiecare zi. Pentru Sfântul Pavel comunitățile creștine ar trebui să aibă prosperitatea și căldura unei adevărate familii. Se înțelege, așadar, intenția apostolului de a le pune în gardă împotriva pericolelor de care sunt amenințate cel mai des: individualismul, superficialitatea, mediocritatea. Dar Sfântul Pavel vrea să mai prevină încă un pericol grav, strâns legat de cel precedent: acela de a ne așeza comod într-o viață bine organizată și liniștită, dar închisă în sine. El dorește comunități deschise, deoarece este o caracteristică a dragostei să-i iubim pe frații în credință și, în același timp, să ne îndreptăm spre toți, să fim sensibili la problemele și necesitățile tuturor. Este propriu carității să știm să primim orice persoană, să construim punți, adunând ceea ce este pozitiv și unind propriile dorințe și eforturi de bine cu toți cei care arată bunăvoință. Cum vom putea trăi, atunci, Cuvântul Evangheliei în această lună? Căutând să creștem și noi în iubirea reciprocă în interiorul familiilor noastre,

al ambianței muncii noastre, al comunităților sau asociațiilor noastre ecleziale, parohiale, etc.

Acest Cuvânt ne cere o iubire care să știe să depășească măsurile medii și diferitele bariere provenite din egoismul nostru subtil. Va fi suficient să ne gândim la anumite aspecte ale iubirii (toleranța, înțelegerea, acceptarea reciprocă, răbdarea, disponibilitatea în a face servicii celuilalt, milostivirea față de adevăratele sau presupusele lipsuri ale aproapelui nostru, împărtășirea bunurilor materiale, etc.), pentru a descoperi tot atâtea ocazii pentru a o trăi.

Apoi este evident că, dacă în comunitatea noastră va exista acest climat de iubire reciprocă, căldura ei va iradia în mod cert spre toți. Chiar și acei care încă nu cunosc viața creștină îi vor percepe atracția și, foarte ușor, aproape fără să-și dea seama, vor fi antrenați în ea în așa măsură, încât se vor simți parte din aceeași familie.

C. Lubich

Cugetări în prag de Crăciun

Adevărurile de la sine înțelese sunt cele care au cel mai mult nevoie de a fi redescoperite. Formulele și clișeele sunt morminte în care am îngropat comori vii... Lămpi cu sticla mată sub care mai vibrează încă, tănuț, lumina ce le-a dat viață.

Aceste adevăruri se pierd încet, încet, se îndepărtează treptat de noi, își pierd din intensitate, pe măsură ce tot mai puțini fac efortul de a căuta dincolo de suprafața cuvintelor fiorul existențial.

Și atunci ne întrebăm acum, în prag de Crăciun: cum am putea noi să retrăim, în toată profunzimea și plinătatea lui, momentul Nașterii Mântuitorului?

Cum să spargem pojghița de superficialitate pe care spiritul modernității a așternut-o peste inimile noastre?

Poate doar plonjând cu gândul în ceea ce Simone Weil numea "distanța infinită dintre Dumnezeu și Dumnezeu", o distanță măsurată nu în spațiu și timp, ci în dimensiuni înțelese ca niveluri aparent incompatibile de existență.

Dumnezeu mai larg ca universul și Dumnezeu redus la un punct îngust în spațiu și timp. Dumnezeu - foc necuprins ce susține întreaga creație și Dumnezeu - scânteie ce pâlpâie în pieptul unui nou-născut. Veșnicia și

istoria stând față în față, și între ele tot ce a rămas nerostit de la începuturile lumii.

Dumnezeu - lumina ce a ieșit din sine ca să se reflecte în afară și acum se aprinde pe fitilul umil al unei lumânări din mulțime.

Sau poate vă este mai ușor să vă imaginați un autor care își iubește atât de mult personajele, încât devine el însuși, de dragul lor, personaj în propria carte. Un autor în ochii căruia fiecare suflet din povestea pe care a scris-o e un erou de o infinită valoare, vrednic de dragostea lui întreagă. Un autor care înțelege că numai coborând în dimensiunea personajelor sale le poate salva de la un sfârșit tragic. Rănit de dragoste, el alege să trăiască și să moară ca unul dintre ele, batjocorit, lepădat și nerecunoscut de cei ce-L caută mereu fără să știe.

Era întuneric și frig în ieslea aceea... Și întuneric și frig e și azi în sufletele celor care văd doar ieslea goală, nu și pruncul nou-născut culcat în ea. Ei nu înțeleg că, fără Cel care dă adevărata semnificație Crăciunului, întreaga lume nu e decât o iesle goală, un crater stins, o imensitate de gheață. Fericiți cei ce au înțeles că nicio altă lumină nu va mai lumina vreodată peștera din Betleem!

Eliza Labels

Omule ești cea mai desăvârșită ființă de pe pământ, ești zidire de mare preț, ești un act de creație rânduit de Dumnezeu izvorât din Iubire – ești Cununa creației Lui Dumnezeu! Așa dar, Omule, ți s-au dat deja toate doar trebuie să vrei să corespunzi acestor mari valori, ca la urmă să nu-ți pară rău de viața trăită.

Liudmila Pădureț Șoitu

Dragostea îl face pe cel ce iubește în chipul celui iubit: dacă-L iubești pe Dumnezeu, Dumnezeu vei fi; dacă-l iubești pe diavol, diavol vei fi; dacă-ți iubești trupul, trup vei fi. Aceasta este cea dintâi lucrare a iubirii: de a uni pe acel ce iubește cu cel iubit.

Fericitul Augustin

NU UITA ! CERUL ÎNCAPE ÎN INIMA TA!

"Credinta nu te ridica doar deasupra acestei lumi, ci te instituie in inima lui Dumnezeu".

Preot Constantin Galeriu

O lecție de viață

Un om pios stătea de vorbă cu Dumnezeu și i-a spus:

- Doamne aș vrea să știu cum e Raiul și cum e Iadul. Dumnezeu l-a condus pe om către două uși. A deschis una dintre uși iar omul a privit înăuntru. În mijlocul încăperii se afla o mare masă rotundă. Pe masă se afla un vas mare cu tocană, care mirosea foarte bine și care l-a făcut pe om să îi lase gura apă. Oamenii care stăteau la masă erau slabi și bolnavicioși. Păreau a fi înfometați.

Țineau linguri cu mânere foarte lungi care le erau legate de brațe și astfel putea ajunge la vas pentru a le umple cu tocana dar din cauza mânelor mai lungi decât propriile mâini, nu puteau duce la gură lingurile pline. Omul pios s-a infiorat la vederea suferinței

lor...Atunci Dumnezeu a spus: "Acum ai văzut Iadul"

Au mers apoi către cealaltă cameră și au deschis ușa: arăta la fel ca și prima. Se găsea acolo o masă mare și rotundă cu un vas mare de tocană care îți lăsa gura apă. Oamenii de la masă erau echipați cu același gen de linguri dar aceștia păreau bine hrăniți și durdulii, râdeau și vorbeau între ei. Omul pios a spus: "nu înțeleg"...

"Este foarte simplu" a spus Dumnezeu. "Este nevoie însă de abilitate. Acești oameni sănătoși au învățat să se hrănească unul pe celălalt, în timp ce ceilalți se gândeau doar la ei înșiși".

Din iubire, Tatăl Sfânt
Ne-a făcut pe acest pământ
Și-astfel suntem zămisliti
Pentru a fii toți fericiți.

Dar omul și-a stricat firea
Și-a-mpământenit iubirea,
Pe când unul se topește,
Celalt nu se sinchisește
Și astfel se-ncurcă treaba
Ca-n jocul de-a baba oarba.
Deși iubirea-i cerească,
Unii o fac pământescă,
Nici eu nu mă laud mult
Fiindcă la fel am făcut.

De-ai zbura ca rîndunica
Si de-ai strînge ca furnica
Dacă la săraci nu dai,
La cer, nimica nu ai.

Să nu fii zgîrcit, că-i mare păcat,
Că toate-ale tale, Dumnezeu le-a dat.
Să nu-ți pară rău, când ajuți săracul,
Că Cel de sus vede și îți umple sacul.

Sărbători fericite!

INFORMAȚII

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

2 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică în orașul Victoria (jud. Brașov). Slujește parastasul de obște în cimitirul din satul natal Bohoț (Făgăraș).

3 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus. Săvârșește parastas pentru Arhim. Teofil Părăian. Vorbește tinerilor studenți (cca. 150) veniți la Mănăstire cu acest prilej.

8 nov. - Sf. Arhangheli Mihail și Gavril - slujește Sf. Liturghie și predică la Graz (Pr. Nicolae Vlcea).

9 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Knittelfeld (Pr. Cristian Greucean). Sfințește pictura bisericii. Acordă Pr. Greucean rangul de Iconom Stavrofor. Participă la agapă.

10 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Salzburg (Pr. Dr. Dumitru Viezuianu). Conferă ordinul Mitropoliei: „Crucea Sfinților Martiri Brâncoveni” D-lui Eugen Dumitru, arhitectul bisericii și centrului parohial. Participă la agapă. Seara, la Viena, prezidează o întâlnire de lucru cu preoții din Austria.

11 nov. - slujește Sf. Liturghie alături de alți episcopi în biserica grecească din Viena. Participă la ședința de lucru a Conferinței Episcopilor Ortodocși din Austria. Este însoțit de Pr. Dr. Nicolae Dura.

12 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică în Capela românească din Viena. Slujește un parastas pentru Pr. Vasile Nuțu. Împreună cu PC Pr. Nicolae Dura vizitează biserica catolică „Sf. Anton” care va fi cumpărată de comunitatea noastră. Ține o conferință la Universitatea din Viena despre „Rugăciunea lui Iisus”.

13 nov. - împreună cu PC Pr. Emanuel Nuțu și Arhitectii Mihaela și Georg Ionescu este pri-

mit de primarul Secorului 2 din Viena în vederea construirii unei biserici și a unei grădinițe în acest sector. Se întâlnește cu D-I Branislav inspectorul pentru învățământul ortodox din școlile de stat din Austria.

17 nov. - slujește Sf. Liturghie alături de IPS Arhiepiscop Nathanael din America la Mannheim (Pr. Ioan Popescu).

18 - 26 nov. - la invitația Asociației Studenților Creștini Ortodocși Români (ASCOR) vorbește pe diferite teme și răspunde la întrebările tinerilor din: București, Ploiești, Brașov, Timișoara, Arad, Cluj și Sibiu.

21 nov. - Intrarea în Biserică a Maicii Domnului - împreună cu PS Episcop Paisie Lugojanul, slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Timișoara.

24 și 25 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la M-rea Prislop (jud. Hunedoara).

29 nov. - săvârșește Vecernia cu Litie la Würzburg. Predică.

30 nov. - Sf. Apostol Andrei - slujește Sf. Liturghie și predică la Würzburg cu prilejul hramului (Protos. Ghelasie Păcurar). Participă la agapă.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

1 nov. - săvârșește Taina Sf. Maslu la Capela Sf. Siluan.

2 nov. - la Capela Sf. Siluan slujește Sf. Liturghie și parastasul pentru cei răposați.

3 nov. - slujește Sf. Liturghie la Berlin cu prilejul intronizării noului Mitropolit al Diocezei Bulgare..

6 nov. - împreună cu Pr. Constantin Bartok, este primit de primarul orașului Traunreut în vederea construirii unei biserici în acest oraș.

8 nov. - Soborul Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan. Participă la Hamburg (Protos. Cali-

nic Vintilă) la slujba Privegherii.

9 nov. - săvârșește Vecernia la Hamburg; în continuare participă la conferința "Homeopatia, mit și adevăr".

10 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Hamburg.

17 nov. - Slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München.

21 nov. - † Intrarea Maicii Domnului în Biserica - slujește Sf. Liturghie și predică la München.

22 nov. - săvârșește Taina Sf. Maslu la Hamburg.

23 nov. - slujește Sf. Liturghie la Hamburg cu participarea preoților ortodocși din celelalte parohii. Participă la recepția organizată de Parohie împreună cu Consulatul Onorific al României la Hamburg cu prilejul cumpărării bisericii.

24 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Bremen (Pr. Marius Cristea).

27 - 28 nov. - Participă la lucrările Comiseiei Liturgice a Conferinței Episcopilor Ortodocși din Germania la Buchendorf bei Gauting.

30 nov. - Sf. Apostol Andrei - Slujește Sf. Liturghie și predică la Schwäbisch Gmünd (Pr. Mircea Neagu) cu prilejul hramului; participă la agapă.

RUMÄNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00